

ΕΞΕΛΙΞΗ Ή ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ; ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Στο προηγούμενο αφιέρωμά μας αναφερθήκαμε με απλό τρόπο στο μόριο της κληρονομικότητας, το DNA και στη θαυμαστή πληροφορία την οποία αυτό περικλείει. Τώρα θα θέλαμε να περάσουμε τη γραμμή από το μοριακό επίπεδο και να μπούμε στη βασική μονάδα, το κύτταρο. Σήμερα γνωρίζουμε ότι τα βακτηρίδια, τα φυτά, τα ζώα και ο άνθρωπος αποτελούνται από κύτταρα.

Τα κύτταρα αποτελούνται από πολλά βιολογικά στοιχεία και περιβάλλονται από την κυτταρική μεμβράνη, που ρυθμίζει την είσοδο και την έξοδο ουσιών μέσα και έξω από αυτά.

Τα κύτταρα είναι τρομερά πολύπλοκα και πολύ πιο σύνθετα από οποιαδήποτε μηχανή έχει κατασκευάσει ο άνθρωπος. Ο απλούστερος μονοκύτταρος οργανισμός, το προκαρυωτικό βακτηριακό κύτταρο, είναι ένα αριστούργημα σύνθετης πολυπλοκότητας σε μικρογραφία που κάνει τα σύγχρονα διαστημόπλοια να φαντάζουν αρχέγονα. Το μικρότερο βακτηριακό κύτταρο έχει περισσότερες από 100 πρωτεΐνες, DNA με περίπου δύο εκατομμύρια βάσεις νουκλεοτιδίων, RNA και περιέχει περισσότερα από 100 δισεκατομμύρια άτομα!

Για να μπορεί να λειτουργεί ένα κύτταρο, πρέπει όλα αυτά τα στοιχεία να συνεργάζονται αρμονικά. Αυτό αποτελεί ένα αξεπέραστο εμπόδιο για τη θεωρία της εξέλιξης. Το κύτταρο χρειάζεται όλα τα βασικά του συστήματα και τις λειτουργίες τους για να μπορέσει να επιβιώσει και να λειτουργήσει. Εάν λοιπόν το κύτταρο αποτελεί προϊόν εξέλιξης, θα έπρεπε δισεκατομμύρια τμήματα να παρουσιασθούν “από μόνα τους” την ίδια στιγμή στο ίδιο μέρος και να συνδεθούν με τέτοιο τρόπο ώστε να λειτουργήσουν! Τα ανωτέρω οδήγησαν τον Fred Hoyle να δηλώσει ότι η πιθανότητα “αυτόματης γένεσης” είναι περίπου ίδια με την πιθανότητα που έχει ένας ανεμοστρόβιλος να σαρώσει μία αυλή με παλιοσίδερα και να συναρμολογήσει ένα Boeing 747!

Μια και μιλάμε για αεροπλάνα επιτρέψτε μας να κάνουμε στους αγαπητούς αναγνώστες ένα ερώτημα, για να βοηθήσουμε στην κατανόηση του θέματος: Μπορεί το αλουμίνιο να πετάξει; Βέβαια από μόνο του το αλουμίνιο δεν μπορεί να πετάξει. Το μέταλλο που περιέχει το αλουμίνιο απλά μένει εκεί που είναι. Μία ηφαιστειακή έκρηξη μπορεί να το εκτινάξει ψηλά, αλλά αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι πετάει! Αν ρίξουμε λίγη βενζίνη επάνω του, θα πετάξει; Όχι, βέβαια. Αν βάλουμε λίγο λάστιχο, μήπως πετάξει; Και πάλι όχι. Εάν πάρουμε όμως το αλουμίνιο το εκτείνουμε ώστε να το κάνουμε ένα σωλήνα με φτερά και ουρά, του βάλουμε μηχανή και μερικά άλλα πράγματα, τότε θα πετάξει! Το ονομάζουμε μάλιστα αεροπλάνο.

Ας αναρωτηθούμε λίγο. Τι κάνει ικανό ένα αεροπλάνο να πετάει; Αν βγάλουμε τα φτερά πετάει; όχι. Αν αφαιρέσουμε την μηχανή θα πετάει; και πάλι όχι. Αν δεν έχει καύσιμα; και πάλι όχι! Τι κάνει λοιπόν το αεροπλάνο να πετάει; Η απάντηση είναι κάτι που κάθε επιστήμονας εννοεί, καταλαβαίνει και χρησιμοποιεί για να κάνει υποθέσεις και να εκτελεί πειράματα. Αυτό που κάνει το αεροπλάνο να πετάει είναι η *Δημιουργική σχεδίαση και οργάνωση!*

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο κύτταρο και ας ρωτήσουμε “τι κάνει το κύτταρο να ζει;”

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει το κύτταρο αποτελείται από δισεκατομμύρια κομμάτια που κανένα από αυτά δεν είναι ζωντανό από μόνο του! Τι κάνει λοιπόν το κύτταρο να ζει; Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ!

Μόνο ο Δημιουργός θα μπορούσε να δημιουργήσει και να οργανώσει όλα αυτά τα επί μέρους κομμάτια!

Οι επιστήμονες κατανοούν πώς τα αεροπλάνα πετούν. Γι’αυτό το λόγο κανένας επιστήμονας δεν πιστεύει ότι τα αεροπλάνα είναι το αποτέλεσμα χρόνου, τύχης και των ιδιοτήτων του αλουμινίου και των άλλων υλικών που συνθέτουν το αεροπλάνο. Ένα Boeing 747 αποτελείται από 4.5 εκατομμύρια εξαρτήματα που ενώ κανένα από μόνο του δεν πετάει, χάρη στο σχεδιασμό και τη δημιουργικότητα, πετάει!

Παρομοίως τα κύτταρα αποτελούνται από δισεκατομμύρια μη ζωντανά κομμάτια που χάρη στην δημιουργία απαρτιώνονται σε ένα ζωντανό σύνολο.

Αν και δεν ήμαστε παρόντες την ώρα που κατασκευάζεται ένα αεροπλάνο, εν τούτοις είναι αυτό που γνωρίζουμε για το αλουμίνιο και τους νόμους της φυσικής που μας πείθουν ότι το αεροπλάνο είναι αποτέλεσμα δημιουργικού σχεδιασμού. Παρομοίως είναι αυτό που γνωρίζουμε για το DNA, το RNA, τις πρωτεΐνες και τα πολλά άλλα συστατικά των κυττάρων που μας πείθουν ότι το κύτταρο είναι αποτέλεσμα δημιουργίας!

Βλέπουμε λοιπόν σήμερα ότι πράγματι η αληθινή επιστήμη δε συγκρούεται με την Αγία Γραφή, αλλά υποκλίνεται μπροστά στη μόνη αλήθεια, που είναι ο Λόγος του Θεού!

Μέσα όμως στον Λόγο του Θεού γνωρίζουμε κάτι ακόμη, που είναι πολύ περισσότερο σημαντικό από τη γνώση των μηχανισμών. Γνωρίζουμε τον Κύριο Ιησού Χριστό, το Μονογενή Υιό του Θεού **“όστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως. επειδή δ’αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς, και τα επί της γής, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι, είτε κυριότητες, είτε αρχαί, είτε εξουσίαι, τα πάντα δ’αυτού και δ’αυτὸν εκτίσθησαν και αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι’αυτού”** (Κολοσσαείς α:15-17).

Μέσα στην Αγία Γραφή θα γνωρίσουμε την **“αγάπη του Χριστού, την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν”** διότι Αυτός **“ήλθε να ζητήσει και να σώση το απολωλός”** (Λουκάς ιθ:10).

Αλέκος Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Φεβρουαρίου 2000